

KISPESTI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik esütörtökön.

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . . . 4 forint
 Fél évre . . . . . 2 „
 Negyed évre . . . . . 1 „
 Egyes szám ára 10 krajczár.
 — Nyilttér sora 50 kr., Bélyeg-díj 30 krajczár. —
SZERKESZTŐSÉG:
 Kispest, Fő-utca 193. sz.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
HOLBESZ JÓZSEF. **FŐMUNKATÁRS:**
BARTOS GYULA.
KIADÓ:
A LAPTULAJDONOS-BIZOTTSÁG.

Hirdetési díjak:
 Egész oldal . . . . . 25 frt — kr.
 Fél oldal . . . . . 14 „ — „
 Negyed oldal . . . . . 8 „ — „
 Nyolczad oldal . . . . . 5 „ — „
 Tizenhatod oldal . . . . . 4 „ 50 „
 Legkisebb hirdetés . . . . . 1 „ 50 „
KIADÓHIVATAL:
 Kispest, Nagy Sándor-utca (Holbész-ház.)

Gyermekünk millenáris ünnepe.

Magasztos és lélekemelő ünnepély küszöbén áll a haza lelkes ifjusága s vele szeretett községünk ifjusága is, a midőn május 9-én megünnepelni készül imádott hazánk ezredéves dicső fennállását. — A lelkesedés tavaszi emléknappja lesz e nap valóban, mert oly eszmék csodás győzelmét borítja fénybe, mely egyrészt a magyar állameszme, másrészt, fajunk vérben gyökeredző érényének: a hazaszeretnek mesés erejét, hatalmát dicsőíti.

De álljon itt tanuságára fentieknek az a hazafias felhívás, mely az ünnepély jelentőségének megértésére az állami elemi népiskola derék tanító-testülete által kibocsátott:

Felhívás Kispest község lakosaihoz.

A magyar nemzet a jelen évben magasztos örömnepet ül édes hazánk ezer éves fennállásának emlékére. Magasztos az örömnep, mert ezer év még a nemzetek életében is csak Isten különös kegyelméből adatott nagy idő, melyet — rajtunk kívül — egyetlen nép sem töltött el ugyanezen földön. Magasztos az örömnep, mert ezredéves hazánkat minden időben és minden oldalon ellenségek vették körül s Isten kegyelmén kívül csak saját hazaszeretetünknek, életre valóságunknak köszönhetjük, hogy e földön mint önálló s hatalmas fejlődésnek indult nemzet még ma is fennállunk. Ez

év a lángoló hazaszeretet felbuzdulásának, a minden irányban megnyilatkozó nemzeti lelkesedésnek ünnepe. Részt vesz abban mindenki, a ki e hazában él, a ki büszke lehet, hogy tagja az ezer éves magyar nemzetnek. — Ünnepejünk mi is mindnyájan egy szívvel, egy lélekkel. Megüljük e nagy nemzeti ünnepet mi is, e község tanuló-ifjusága: az állami népiskola és a községi ipariskola növendékei azon a napon, melyet e czélből számunkra a nmélt. vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter úr engedélyezett: **május hó 9-én az Eggert-utcai áll. iskola helyiségében.**

Örömmel, szeretettel hívjuk meg ez ünnepélyre községünk összes lakosságát s hisszük, hogy midőn mi, e község jövő nemzedéke, ünnepejünk, akkor ünnepet ül velünk a község polgársága is!

Hiszük, hogy midőn mi, édes hazánknak most még zsenge korú gyermekei, de majdan honszerető polgárai, ünnepet ülünk, ünnepet ül velünk együtt minden honpolgár, minden honleány! Hiszük, hogy midőn mi, e község polgárainak édes gyermekei, ünnepet ülünk, velünk együtt fogják a nemzeti ünnepet megülni kedves Szüleink, szeretett rokonaink is! Legyen e nap **május 9-ike Kispest község hazafias ünnepévé!** Örüljön, örvendezzen, ünnepejen e napon községünk minden lakosa: agg és ifju, férfi és nő, szegény és gazdag! Ne törje meg e nap ünnepi csendjét semmi; ne

zavarja meg az égbetörő hálafohászt, a nemzeti örömrivalgás lelkes szózatait a mindennapi munka zaja!

Polgárok! Magyarok! Szeretett kedves Szüleink! Tegyétek le e napon fáradhatlan, dolgos kezeitekből a munka eszközeit s ünnepi ruhában, ünnepi hangulatban jöjjetek hozzánk, örvendeztetek s fohászotok velünk a mienkkel együtt törjön az ég felé: »Isten! tartsd meg királyunkat, szeretett hazánkat!« Ne csak mi legyünk ünnepi díszben, ünnepi hangulatban, de öltösn ünnepi arcuzatot maga a község is: díszítsétek föl házaikat zöld lombokkal, virágokkal, ékesítsétek föl nemzeti jelvényeinkkel, világítsátok ki csendes hajlékaitok ablakait!

Polgárok! Magyarok! Szeretett véreink! Magyarok vagytok; megtagadnátok-e a hazát? Szüleink, testvéreink, rokonaink vagytok; megtagadnátok-e bennünket, kitagadnátok-e saját véreiteket? Nem hisszük! De hisszük és reméljük, hogy a hazaszeretet, a szülői, rokoni szeretet hozzánk fog vezetni benneteket s velünk együtt lelkesültök, velünk együtt ünnepejtek! Ezt hisszük, ezt reméljük, ezt kérjük tőletek!

Az áll. népiskola és a községi ipariskola növendékei.

Az ünnepély programja: 1. Ünnepélyes hálaadó istentisztelet reggel 1/28 órakor. 2. A »Hymnus« éneklése. 3. A gondnoksági elnök megnyitó beszéde. 4. Szavaltat: »Ezer év«, irta: Inczedy László. 5. Értekezés: »A honfoglalásról«.

A „KISPESTI HIRLAP“ TÁRGYAJA.

A Dér Örszi csókjáért.

— Eredeti tizeza. —

Irtá: *Dayka Antal.*

Szól a károkakna: eső lesz. A Mucsy láposból hallatszák a bölény buffogása s látom fölszállni a nehéz szürke párát a kövér kákás fölött abban a zöldes félhomályban, hol a rejtett vízi lakók esőre lármáznak.

Idébb a buja füves zombikos lapályban valami vászon cseléd szép alakja látszik. Piros a ruhája s térdig föl van tűzve.

A Dér János lánya.

A libái ott terítkeznek ki a tüzes nap-sugárnak a korhadt vén füzes ágas bogas gyökerei mellett a tópart szakadékban, maga a lány pedig itt lubiczkol a nádas pitvarában a sás torzok között.

Epen valami csibor félét kerget.

A szilas erdő fölött borulni kezd.

Csapkod a szürke csér, ezüstös begyével be-be törí a viz zöldes tükrét. A nádi veréb is mód nélkül lármázik.

A Dér Örszi szive összeszorul, maga se tudja mért. Valami rosszat sejt, mintha az a felhő az ő szép homlokára borulna, mintha valami homályos sejtelem ülne az ő szívére s agyában valami közelgő nagy veszedelem vilkoma czikázna keresztül.

— Isten, ott fönn a magas kéklő égben

óvd meg az apámat, óvd meg a házunkat, a lovainkat, ökrünket, óvd meg az én szép fehér libámat és . . . . . és óvd meg . . . . . itt elakadt a szava, visszanyelt egy kítőrni akaró, zokogó kiáltást, amit fájó szíve két nagy könny-cseppre váltott be.

— Pista, Pista mért is mentél el a költöző daruval, mért hagyta itt a te Örszikédet! Kegyetlen nagy urak, mért vittétek el az én Pistámat, hisz nincs most báboru, hisz lovat pucolni van elég embertek. Hát a Kánya Petit, mért nem vittétek el, mért hagyátok itthon a falu csúfjára, szarkát hessegetni?

Míg így panaszkodott a szegény Dér Örszi az imájában, a sötét felhő alatt visszaszólt egy kéve napsugár a nyugoti határról s épen oda tűzött a lány orcájára, hogy glóriát vonjon a szenvedő lány körül.

A gyorslábú bibicz mind fölkerelkedett s ott kiabál Örszi feje fölött: »buvik, buvik«. A lány összerenzen, mit kiabál az a madár egész a fülébe. Elmegy előlük a szép fehér libák közé, azok nem lármáznak olyan csunya hangon.

Ott aztán utólrta az eső. Nagy cseppekben hullott, vágta a nagy poros lapu levelet s a napraforgó nagy sárga tányérja csak úgy lógott tőle. Örszi behuzódott egy vén fűz tövébe s jó be terítkezett a felső ruhájával, úgy várta be, míg eláll az eső.

Csak pásztás eső volt, nem sokáig tartott. Nyögve morogva gomolygott a felhő, messze már valahol a hetedik határban. Itt már derült az ég s a szilas erdő vékony fái közül, visszamosolyg a lehanyatló nap.

Hogy elverte az eső az országút porát; illatos lett a lég, még egyszer fölsírt a pacsirta ülő párja fölött, aztán amint megült az alkonyat, elhallgatott az is ott a rozok alján.

Elvonult az eső, kiderült az ég, de Dér Örszi homloka mégis borús maradt. Fél az alkonyattól, összerezett a legkisebb neszre.

Az erdő sarkán a vadgalamb lefészelt a legalsó galyra, ott búgott az egyik a zöld lombok alján, a másik fölcsatogott hozzá a porkavicsos útról és oda ült mellé. Jaj milyen boldogok! De sokáig nézte.

Hanem nini a nádas fölött mennyi madár kóvályg, nagy lomha gémekek kreszegve csapnak el Örszi feje fölött, a fecskék egy biciczet hajtának, az illanva kiált: »búvik, búvik«.

Valaki fölverte a nádas nyugalmát valaki bujkál ott, valami szegény vándor legény. Pedig ott, aki nem ismerős ezen a vidéken, belevész a csalóka »Száracsásba«.

A csörtetés már már szinte hallik. Örszi önkéntelenül megáll, hallgatódzik.

A nádas széle ketté válik szép szálas ember lép ki rajta; a nadrágja piros, . . . mentéje kék, . . . zsinóros, . . . katona! . . . Pista! . . . Isten segits!

Dér Örszi lehanyatlott a lágy zombikos lapályba. Bakos Pista oda rohant, úgy kérte lágy hizelgő hangon: Örszikém én vagyok, megjöttem, vissza se megyek már!

Bakos Pista arca ijesztő volt. Nagy szenvedés nyomai látszottak meg rajta. Poros piszkos tétett a ruhája. Amint fölemelte a remegő

6. Magyarország térképének megkoszorusása. 7. Szavalt: »Hazám«, irta: Lévay Mihály. 8. Ének: »Tied vagyok, tied hazám«. 9. Árpád s a honfoglalás története. 10. Szavalt: »Munkács«, irta: Bartók Lajos. 11. Szent István uralkodásának története. 12. Szavalt: Szent István«, irta: Földvári István. 13. Szavalt: »Imre herceg«, irta: Vázel Ferencz. 14. Szavalt: »Tatárjárás«, irta: Vida József. 15. Nagy Lajos uralkodásának története. 16. Szavalt: »Királyi tett«, irta: Dömény József. 17. Hunyadi János korának története. 18. Szavalt: »Hunyady«, irta: Czuczor Gergely. 19. A mohácsi vész története. 20. Szavalt: »A látók«, irta: Kuthen. 21. A magyar szabadságharc története. 22. Szavalt: »Előre«, irta: Tóth Kálmán. 23. A magyar történelem legkiválóbb alakjai. 24. Szavalt: »Ki volt nagyobb?« Tóth Kálmántól. 25. Szavalt: »Ki volt nagyobb«, irta: Büttner Lina. 26. Fogadalom-tevés. 27. Az iskola gondnoksági elnökének beszéde. 28. A »Szózat« elnéklése.

Kivonulás a szabadba ének és zeneszó mellett, nemzeti lobogók alatt. — Közös ebéd. — Este 6 óráig a gyermekek majálisa; játékversenye tartása. Visszatérés 6 órakor. Az országút és a Fő-utca sarkán az »Isten áldd meg a magyart« elnéklése.

Ime e szép eszmék, melyek lángolóan hirdetik a hazaszeretet fűnséges érzelmeit, melyek átértve és átérzve, kell, hogy csodás lelekesedést teremtsenek a küszöbön álló azon magasztos ünnepély iránt, mely kor és rangkülönbség nélkül fogja hivat keblére ölelni. Mi szép reménnyel bocsátjuk a lelkesedés tengerére a hazafias eszmékkel és lángoló érzelmeikkel megrakott csónakát derék tanítóinknak, mert meg vagyunk győződve, hogy a magyarok istene áldását küldi le rája.

Iparosaink és kereskedőink közszelleme.

Mig a kereskedő többet kutatja a messze távot, mint a közvetlen környezetet, addig az iparos majd kizárólag kis körére néz.

Mig a kereskedő nem igen politikál, legalább nem teli torokkal, mivel nagy a látókör

és az abban észlelhető jelenségek úgy-is elfoglalják gondolkodását, addig az iparos, mihelyt kicsi körében betöltötte munkabéli kötelességét, hozzá lát a nagy politikához és ugyancsak nagy garral beszél és agít a nagy világ sorának megfordítása mellett.

A kereskedő munkálkodása zajtalan: az iparos minden eszelekedete lármás és ha iparos csendes, mint p. o. a szabóság, hát dallal pótoja, mit az asztalospál a fűrészes okoz, t. i. hangossá teszi a műhelyt.

Ezek és ilyenekben van különbség kereskedő és iparos között. Abban meg hasonlatosak egymáshoz, hogy mindkettő mások szükségleteinek kielégítésére czéloz munkásságával; hogy egyik is, másik is csak haszonra dolgozhatik, ha létét fenn akarja tartani; hogy ketten együttesen képezik a polgárságot, vagyis az alapot, melyre a civilizáció plántálja életfáját; végre, hogy egyik a másik nélkül mai napság alig állhat meg, sőt kölcsönösen annyira kiegészítik egymást, hogy sok kereskedő egész sereg iparost lát el munkával és sok iparos, kivált gyáriparos, kereskedelmi módon kénytelen üzletét berendezni.

Az eddig előadatottakban bennefoglaltatik a kispesti iparos képe is, amely cseppet sem különbözik az általános képtől. Epen ezen okból, t. i. mivel az iparosok általános vonását teszi, soha sem szándékunk szemére vetni iparosainknak, miért is oly szűkkörü sok dologban a látókörük és minék politikáznak annyit és minék kritizálják Bánfiyt és mi a csodából érdeklődnek annyit a római pápa magatartása iránt a politikával szemben? — Így volt Athene köztársaságában is, így fognak gondolkozni majd a jövőbeli kínai republikában is. Am politikáznak. Ennél nagyobb baj, hogy iparosaink daczára azon tudatunknak, miszerint a világbirodalom úgy alakult, hogy az ipar kereskedelem nélkül meg nem állhat és hogy az iparosok mindjobban ki vannak szolgáltatva az élelmes kereskedőknek — mit sem tesznek arra nézve, hogy a kereskedelemmel, illetőleg a kereskedőkkel szoros kapcsolatba lépjenek közös munkálkodás czéljából!

Egyszerűen ignorálják iparosaink a kereskedő világot mint hajdanta, mikor még az Istenben boldogult czéhrendszer biztosította a város falai közé szorított iparnak, a máról-holnapra való tengődését.

Akkor igenis megjárta az a fölfogás, hogy a világot járó kereskedő, ha szükségletei vannak, látogasson el hozzánk, majd meglátjuk, tudunk-e megalkudni. S ha épen nem tudunk, az se baj, megélünk mi a helyi és környékbeli lakosság szükségleteinek fedezéséből, ha más-kép nem, hát megapaszttjuk az iparos mesterek számát, vagyis nem veszünk fel többet a czéhünkbe, mint a hányan épen megtudunk élni.

De manapság már ez nem járja. Az ipar-szabadság idején a tőke gyors megforgatásában

rejlik a megélhetés titka. Az iparosnak is, bármily csekély tőkét követel is foglalkozása, arra kell néznie, hogy pénzét minél többször ki és besétáltassa a ládafiába. Ez pedig különös mesterség; ez nem kéz, hanem észbeli ügyesség. Ezt az ügyességet sok iparos amúgy magyarosan saját kárán szokta megtanulni, ami pedig tudvalevőleg igen drága dolog.

Sokkal olcsóbban tanulhatnának meg tőlük forgatni, ha a kereskedőkhöz közelednének és tőlük tanulnák meg, hogy kell pénzt keresni.

A kereskedő, ha kis tőkét egy évben tízszer megforgatja 12% mellett, azt mondja, hogy üzlete 120%-ot hoz, pedig nagyon szerény forgalmi százalékkal dolgozott. Mig az iparos nagyra van, ha egyszer forgatja meg 80% mellett. De nem is tud megélni, legalább gyarapodni nem, pedig 80%-tól dolgozik. Nagyon ajánljuk iparosainknak, ne kerüljék annyira a kereskedőket. Lépjenek összeköttetésbe velök minden téren, a hol csak arra lehetőség mutatkozik. Lessék el tőlük sajtáságos észjárásukat.

Ha közösen vállalkoznak valamire, ha egyleti ülésekre gyűlnek össze; amikor deczilitér köré ülnek; rendezzék úgy a dolgot, hogy kereskedő soha se hiányozzék társaságukból.

Azt is ajánlatosnak tartjuk iparosainkra nézve, hogy akinek nagyobb mérvű üzlete van, nevelje fiait kereskedelmi szellemben, járassa kereskedelmi iskolába, hogy a kornak és Kispest iparos jövőjének megfelelően kereskedelmi modorban üzze az ipart.

Iparnak és kereskedelemnek karöltve kell járnia a kölcsönös boldogulhatás végett. Iparosaink élénk üzleti szelleme nélkül Kispest soha sem lehet igazi nagy iparos község, mely a maga közvetlen környezetén túl is éreztessené közgazdasági hatását. Pedig a tényezők megvannak hozzá, csak fel kell használni.

Ipartestületi zászlószentelés.

Az ipartestületi zászlószentelés lélekemelő ünnepélyét, ipartestületünk minél nagyobb-szerűvé óhajtott tenni az által, hogy a rendező bizottságot községünk intelligenciájának azon tagjaival is akarta kibővíteni, akik úgy társadalmi állásuknál — valamint az ily alkalmak előfordultával tanusított lelkesedésüknél fogva egyéniségüknek mindig érvényt tudták szerezni a nemesebb czél támogatásában. Nagyon helyes és az ünnepély érdekében jól választott módja lett volna ez a siker biztosításának. Sajnos azonban ezt is megzavarta egy váratlan körülmény.

Ugyanis az ipartestületi tagok körében oly hangok hallatszottak, mintha a rendező bizottság kültagjai nem volnának illetékesek az ügyre vonatkozó akármely helyes vagy helytelen intézkedésnél pro vagy kontra szavukat

leányt ölelő karjában s csókjával halmozta; magához tért a lány s ijedten nézett rá:

— Pista te vagy, hát hogy kerülsz ide?

— Eljöttem egy csókodért nem tudok már te nélkül élni, meguntam a katona kenyeret. Négy nap óta járok e vidéken, nappal nem mertem kijönni, hogy felkeresselek, ide meg nem jöttél, hogy jelt adhattam volna, éjszaka meg nem verhettelek föl az apád házában.

— Megszöktél?! Istenem menj vissza, még talán nem késő.

— Már késő, nyomomban is vannak. A! Lódobogás hallik menj, menj jó Örzsikém csakhogy láthattalak, szívesen meghalok. Csókolj meg még egyszer.

Dér Örzi odaborult a legény színörös mellére s sirva, zokogva kérte: »Menekülj!«

Már közelednek, elől jön a deli komiszáros, utána két pandur.

Bakos Pista beugrott a nádas sűrűjébe, Dér Örzi odakuporodott a szélére.

A komiszáros, fenhargon beszélt:

— Hogy a szeretője közelében van az bizonyos, menjetek arra legények a tulsó oldalra, kiki sarokra álljon. Másutt nem rejtőzhet itt e pusztaságban.

Mig ezeket mondta, a szép vércsederes lova visszahorkolt az előtte fölegyenesedő alaktól.

Ki vagy? szól a komiszáros.

Dér Örzi, a Dér János lánya!

— Hát a szeretőd?

Dér Örzi még jobban kiegyenesedett

fejét magasra tartotta, szemében az elszántság tüze ég.

Milyen szép teremtés!

A komiszáros leszáll a lováról, megfogta leány mindkét kezét.

— Hol van a szeretőd? Bakos Pista, a szökött katona?

— Nincs itt, nem láttam.

— Igazán?

— Igazán.

Úgy nézett az a lány, olyan szép volt a szeme pillantása, hogy a komiszáros vére fölfort tőle. Volt abban bátorság, volt abban egy kis esdeklés is, mikor olyan szépen mondta:

— Nincs itt.

— Egy csókért elhiszem.

A komiszáros átölelte a lány karcsu derekát azután bevonta a nádas szélére. Elfelejtett mindent, oda adta volna az egész világot e leány csókjáért.

— Meg csókoloz-e hát?

— De ne tudja meg senki, akkor megcsókolom, — hízeltkedett a lány — aztán oda simult őz természetét a komiszároshoz.

A szép komiszáros szédület fogja el, oda vonja magához a leányt.

Most megzördül a nádas, mint az éhes réti farkas, úgy ront elő Bakos Pista, a lány szeretője.

— Nem, nem! Ne csókold meg Örzi!

Inkább itt vagyok fogjanak meg, kössenek meg?

Ép elcuppant a csók. A komiszáros, ha már fogta a leányt, hát meg is csókolta.

A katona szeme vérbe borult.

— Kinek a csókja kell? Az én szeretőmé?

Azzal megragadja a deli komiszáros a még delibb legény s viszi magával a sűrű nádasba, mint éhes fenevad viszi a zsákmányát.

Ropog, török a nád a dulakodásban, a leány kiabál, aztán oda rohan.

— Pista, Pista, csak térted tettem!

Nem hall az már semmit, eszeveszett már az mind a kettő, amerre rohantak örült gomolygással, hosszú sikátor támadt ott utánok. A Dér Örzi végig látott rajta, be egész a nyílt vizig, egész a »Száracsásig«.

Oda sűtött a hold, ott bukott be a két hentergő, vergődő alak iszonyu kiáltással. Egy csobbanás és a zöld nyálkás hinár beszötte áldozatait s bezárult az a sir, amelyet senki sem hantol fel.

A Dér Örzi kimaradt a sirból, pedig ő is oda igyekezett megvigasztalni, kibékíteni a Bakos Pistát egy utolsó csókkal, öleléssel, de nem ért odáig, előbb összeesett.

Amott a szépen kimeszelt nagy nyárfás tanyában lakik egy vén mogorva ősz paraszt, annak van egy szép halovány lánya, akiről azt mondják hogy: bolond, pedig nem bánt senkit, nem beszél senkivel.

Hallgatag, csendes, jó teremtés, csak néha van valami furcsa kívánsága. Most meg arra kéri mogorva ősz apját: falasztassa be a tanya ablakát ott a nádas felől, mert ő fázik. Aztán meg mintha az a nádas azt nyögné sóhajtozón: Jaj! Jaj!

Ilyen a mogorva Dér János halvány Örzi lánya!

latba vetni s ennek kifolyása lett aztán ama sajnálatos dolog, miszerint a község jegyzője, bírása, orvosa, az egész tantestület s több oly lakosa, a kik mindenesetre nagy mértékben befolytak volna az ünnepély díszének emelésére, — a rendezőségről lemondtak. Annyival sajnálatosabb ez a dolog, mert oly csekélyke ok következménye volt, ami miatt kár volt az ünnepély nagyszerűségét kétségessé tenni. Egy ily ünnepély rendezésénél a helyiség megválasztásában tekintettel kell lenni arra is, hogy a vendéglő tulajdonosa kellő garanciát nyújtson arra nézve, hogy az ott nagy számban egybegyűlt ünnepelők minden rétegeinek igényeit kielégíthesse.

Ulmanné nem egyszer adta tanujelét nagy jártasságának ily ünnepélyek rendezésénél, épen azért javasolták a legtöbben a rendező bizottság tagjai közül, hogy az ipartestületi zászlószentelési ünnepélye a Berán-féle vendéglő helyiségeiben tartassék. Nem akar ez korcsmapolitika lenni senki részéről sem, mert sokkal magasabb az cél és sokkal nagyobb körültekintéssel kell annak elérésére a helyes utat megválasztani, semhogy ily körülmények közrejátszása által magát az ipartestületet a pártoskodás viharára bizza s ügyének sikerét ez által kétségessé tegye.

Tarka élet.

Nem hagyom a jussomat.

— Történt pedig egy alföldi városban.

— Takaros menyecske köszönt be a kapitányhoz. Nagyon haragosnak tetszik. A kapitány aktákat betűzgetve, rá se néz. A menyecske azért még jobban haragszik.

— Annyiba se veszik itt az embert, mint a fiók-istenyilát. Nem tudom minek hajszolnak ide, ha szóval se illetnek.

— A kapitány félre löki az aktákat, föltekint és szól:

— Mit akar leltem?

— Ez megint jó egynek. Mán, hogy én mit akarok? Hisz nem jó szántamból jöttem ide. Hittak, itt vagyok. Cserép Örzse volnék.

— Ahá. Maga az? Hát mért vitte el a Bodó István ágybelijét.

— Elváltam tüle, hát elvittem. Jussom volt hozzá gondolom.

— Nem bizonyos. Nem volt a hitese felesége.

— Áldom is érte az istenemet. Nem szeretem se a testét, se a lelkét; csudálkoztak is a tanyán, mikor hozzá álltam. Vén ember, a ki már csak a pipaszót érti.

— Jól van galambom. Maga ott hagyhatja Bodó Istvánt, mert nincsenek hiten egymással, de az ágybelit és a többi holmit is visszaküldi, mert ez csak úgy illelné meg, ha hitese felesége volna.

— A menyecske összeszorítja a fogait és csak annyit mond, hogy:

— Huj!

— Megértett? Kérdi a kapitány.

— Meg. Már csak azért se hagyom a jussomat. — Isten megáldja.

— Hová megy?

— A csuhátlan paphol. Hadd boronáljon össze azzal a száraz kutgémmelel. Mégse hagyom a jussomat.

— man.

HIREK.

Diadal menet.

Az ezer éves ünneplés alkalmából községünk derék előjárósága — május 2-án szombaton — diadalmenetet rendez. Gyülekezés este fél nyolcz órakor az Árpád-utcának a községház melletti részén. Ez alkalomra a község lakossága házaiknak utcára néző ablakait ki fogja világitani, a polgárság lampionokkal ellátva gyülekezik a kitűzött helyen, a honnan zene-kisérlet és énekszó mellett vonul végig az Üllői-úton egész Budapest határáig. Meg vagyunk róla győződve, hogy községünk hazafias polgársága teljes szám-

mal ott lesz a menetben, hiszen az ünnepelés tárgya a hazaszeretet, ebben pedig egyesülünk mindnyájan, ebben nem ismerünk egymás között különbséget. Megjegyezzük itt még, hogy lampionokat Bán Kálmán kereskedésében lehet igen olcsó áron kapni.

Hazafias- és jótékonycélu előadás.

Az állami iskolák gondnoksága és tanító testülete által f. é. május hó 9-én rendezendő hazafias ünnepély nagy költségei egy részének fedezésére Solymosi színésziskolája, mely már »Perózes« előadásával annyira megkedveltette magát közönségünk előtt, május 7-én csütörtökön színre hozza dr. Lázár Béla »Bál előtt« című monológját és Hennequin Alfréd »Három Kalap« című 3 felvonásos vígjátékát. Azon nemes intenczió, mely Solymosi ez előadás kitűzésénél vezérel, lelkesítsen bennünket is és nyujtsunk segédkezet e jeles színművészeknek, hogy áldozatkészségét meleg érdeklődéssel és pártfogással jutalmazzuk meg, annyival is inkább, mert e jeles iskola igazgatója már a fővárosban is megbizonyította, hogy előadásai minden tekintetben megállják a legerősebb kritikát is. Mi is meggyőződhattünk erről. Az iskola egyik legjelesebb növendéke Mészáros Gizella, községünk szülötte, ki már a múlt előadáson is oly bőven részesült kiérdemelt tapsokban.

Külön vonat.

A Budapesten május 3-án végbemenő kivilágítás alkalmából, tekintettel arra, hogy közönségünk e ritka élvezetben gyönyörködni óhajt, a vasuti igazgatóság, a nap bármely szakában váltott tértíjegyek érvénye mellett, a kivilágítás napján, külön vonatot indít, mely a csütörtöki külön vonathoz hasonlólag, éjjel 12 órakor indul a Ludovicától.

Kérelem.

Lapunk azon tisztelt előfizetőit, kik május 1-ével Budapestről kispesti nyaralóinkba hűrczolkodnak, arra kérjük, sziveskedjenek e változást a kispesti lakás megjelölésével, a kiadóhivatallal (Nagy Sándor-utca, Holbeszház) közölni, nehogy a lap küldésénél és kézbesítésénél zavarok forduljanak elő, melyért a kiadóhivatal nem szavatolhat.

Iparostanonczaink kiállítása.

A május hó 16-án megtartandó millenáris tanító-gyűléssel kapcsolatosan a helybeli iparostanonczaink által készített műtárgyak, rajzok is ki lesznek állítva az Eggert-utcai iskola helyiségében. Örömmel vesszük e hirt tudomásul, mert ez annak az örvendetes körülménynek jele, hogy ipariskolánk tanítói kara lelkesen működik s minden alkalmat felhasznál, hogy a tanonczok öntevékenységet fejlesztve, figyelmessé tegye a szép, a jó, a nemes, szóval mindaziránt, mi jövőjére kincscsé válhatik.

Munkás-gyűlés.

Folyó hó 26-án, vasárnap délután 4 órakor, a Szandalics féle vendéglőben nagy népgyűlést tartottak a kispesti munkások. Az általános választási jog és május elsejének jelentőségéről, valamint az ezredéves Magyarország és az egyesülési és gyülekezési jogról tanácskoztak. A fősztolgabírósgot mint első fokú rendőri hatóságot Dorfner Antal községi jegyző képviselte. A gyűlésen, mely dicséretreméltó rendben folyt le, elhatározottat, hogy május 1-én délelőtt nagy munkás népgyűlést jelentenek be, ha pedig azt a hatóság nem engedélyezné, Szent-Lőrinczre mennek ki és a szabadban ünneplik meg május 1-ét.

Az országútunk öntözése.

A községi tanács f. hó 29-én tartotta meg a nyilvános árlejtést az országút öntözése tárgyában. Az öntözési munkálatokra nyolcz vállalkozó jelentkezett. A kikiáltási ár 4 frt. 50 kr. volt, mint napi díj, mely 2 frt. 80 kr-ra ütöttet le Peitlbeck János által, kinek az öntözési munkálatok ki is adattak oly kijelentéssel, hogy azon esetben, ha a kívánatos kötelezettségeinek meg nem felelne, úgy terhére új árlejtés tüzetik ki s az esetleges differenciák ő általa térítendőek meg. — Az országút öntözését május 2-án — kezd meg a vállalkozó. Az ellenőrzést az előjáróság fogja teljesíteni.

Műkedvelői előadás.

Az országos műkedvelők egyesülete, kispesti közművelődési célokra f. hó 26-án jótékonycélu előadást rendezett a Bódy-féle színházban. Előadták Szigeti József »Szerelmem és örökség« című két felvonásos vígjátékát. — Az előadásról a legjobb akarat mellett is, kénytelenek vagyunk úgy nyilatkozni, hogy az a lehető leggyengébben sikerült. — Ezzel nem azt mondjuk, hogy a szereplők nem igyekeztek lelkesen megoldani a reájuk bízott szerepeket, de az összhang, mely a hatás feltétele, mindenünnen hiányzott. Kétségkívül, voltak a szereplők között olyanok is, kik játékkukkal teljesen kiérdemelték a közönség tapsait. Itt kell fölemlíteni Polgár Gyulánét, ki pajkos jókedvével Flóra szerepében excellált. Valóságos színész temperamentum, játékaival pedig magasan túlszárnyalt társai fölött. Méltó partnerje volt Molnár Imre, kinek sok érdeme van a körül, hogy az előadás némileg is élvezhető volt. Bokros érdemeket szerzett. Jó alakítást nyujtott Kaczér Tamás szerepben. A többi szereplőkről fájdalom hallgatnunk kell. Közönség kevesebb számmal volt mint a multkor.

Községünk fellobogozva.

Kispest község érdemes előjárósága a hazafiasságnak szép jelével készül elő arra a napra, mely keblére fogja ölelni az ezredéves Magyarország lelkes honfiai és honleányait. Ugyanis a kiállítás megnyitásával kezdődő millenáris ünnepségeket az által igyekszik emelni, hogy lelkes felhívásban, mely már közkezen forog, szólítja föl Kispest polgárságát arra, hogy lakóházaikat lobogozzák föl, ezzel is jelezni óhajtván azon jelentőségteljes örömmel fényt árasztó hajnalát, mely néhány nap múlva a nemzetre felvirrad. Hogy a felhívás nem a pusztában hangzott el, hanem viszhangra talált, mutatja az, hogy számos — a középületeket is beszámítva — zászló díszíti már az épületeket, melynek láttára jóleső, nemesítő érzés fogja el az igaz magyart. Föl a zászlóval! Mutassuk meg, hogy dicső hazánkhoz méltóan tudunk ünnepi díszet öltetni.

Iparos polgártársak figyelmébe.

A helybeli állami tanító-testület arra kért föl bennünket, hogy e lapok hasábjain kérjük föl helybeli iparos polgártársainkat a május 9-én megtartandó iskolai millenáris ünnepélyvel kapcsolatban kívánatos munka szünet betartására. Mi is abban a véleményben vagyunk, hogy a tanító-testület kérelme teljesen okadatolt, mert akkor, midőn az iparos-tanonczok is részesei lesznek e hazafias ünnepélynek, midőn gyermekeink ünnepélyével, a szülők, a község is ünnepel, szükségszerű, hogy szüneteljen a munka is s jelen legyen a hazafias eszmék által szentté avatott helyen mindenki, ki magyarnak, dicső ezredéves hazánk méltó örökösének vallja magát. Hisszük, hogy e napon mindnyájan együtt leszünk s együtt ünneplünk. Úgy legyen!

Értesítés.

Az ág. hitv. evang. hitsorsok ez úton is értesítetnek, hogy május hó 3-án, azaz vasárnap, délután 3 órakor, isteni tisztelet tartatik.

Kérjük a hátralékok és a második negyedre szóló előfizetések szives bekdülését.

Születések

(1896. április 22-től 1896. április 28-ig.)

154. Holló Mária r. kath.
155. Zselinszky Márton r. kath.
156. Muth Gizella r. kath.
157. Mizsery Gergely ev. ref.
158. Czár Erzsébet r. kath.
159. Droppa Mariska r. kath.
160. Molnár Irén ev. ref.
161. Fikó Pál ág. ev.
162. Mayer Ferencz r. kath.
163. Werner Mihály r. kath.
164. Dettling Rezső r. kath.
165. Steiner Anna r. kath.
166. Kocsis Pál r. kath.

Halálozások.

(1896. április 18-tól 1896. április 28-ig.)

85. Szarvák Benedek 13 hónapos.
86. Hell Lujza 4 hónapos.

Hirdetmény.

Alólírt igazgatóság közhírré teszi, hogy további intézkedésig az eddig csak vasár- és ünnepnapokon közlekedett esti vonat f. évi május hó 1-től kezdve **naponta** fog közlekedni, mely

Szt.-Lőrinczről este 10 óra — perczkor
Kispestről „ 10 „ 10 „ indul
és Ludoviceumtól „ 10 „ 45 „ vissza-
tér Szt.-Lőrinczre.

Budapest, 1896. április havában.

A

Budapest-Szt.-Lőrinczi h. é. vasut
igazgatósága.

Nitsche Albert

kertész,

díszkertek rendezé-
sére és bármintemü
kerti munkákra vál-
lalkozik.

Lakik:

KISPESTEN,
Kossuth-utca 28.

Kész zászlók

kaphatók 2 frttól feljebb

BÁN ISTVÁN

kárpitos-üzletében

KISPEST, ÜLLŐI-ÚT 182. SZÁM.

Ivanov Dömötör

mosó-intézete

Kispest, Üllői-út 284. szám.

Petőfi-utca sarkán,

a Nemes Lajos-féle házban.

A **rózsá kiültetés** idénye elérkezvén, ígéremhez hiven ez úton tudatom a n. é. közönséggel, hogy most már egész jó lelkiismerettel ajánlhatom nemcsak régi, hanem legkiválóbb faju **uj rózsáimat** kiültetésre, melyek telepemen kaphatók:

KISPEST, Üllői-ut 200. szám,

WECKINGER JÓZSEF

MŰKERTÉSZ, ÉLŐVIRÁGKERESKEDŐ.

Mindenféle megrendelések elfogadtatnak, izlésesen és pontosan teljesítetnek u. m.: menyasszonyi, sir és alkalmi csokrok, élővirág, művirág koszorúk, stb. készítése.

Rózsá-telep.

Vasárnaponkint **friss vágásu virágok** is kaphatók.

Házak és telkek igen
előnyös feltételek mel-
lett eladó.

Felvilágosítással

KISPEST,
Kisfaludi-utca 173. sz. házban
szolgálnak.

Három telek a község-
ház és vasut közelében
eladó.

Értesítés nyerhető:

Kispesten,
Nagy Sándor-utca 395.
sz. alatt.

T. Cz.

A t. közönség figyelmébe ajánlom
üzletemet, melyben **pálinka, rum,**
mindenféle finom **szeszes italok,**
ásványvizek, üveggel sör, bor
és különféle izletes asztali csemege borok
kaphatók.

Tisztelettel

KRAKAUER MÓRNÉ

Kispesten,

a Fő-utca és az Üllői-út sarkán.